

ЗАЩИТЕНИ ЖИВОТНИ В БЪЛГАРИЯ

Дива коза

Дивата коза има тяло с дължина от 110 см до 135 см. През лятото козината ѝ е гладка, а на цвят е сивокафява. През зимата потъмнява до шоколадово-кафява, а космите нарастват до 20 см. Обикновено краката са по-тъмни от тялото. Има малка козя брада. Рогата ѝ са сравнително къси и извити накрая. Всяка година се образува по един пръстен, като по този начин може да се определи възрастта на козата. Пригвижда се отлично по стръмни и скалисти участъци и прави големи скокове над планински пропасти. Храни се с всякаква растителна храна, а през зимата изкопава корени, яде мъхове, лишей и пълки. Най-големите неприятели на дивата коза са скалният орел, рисът, вълкът, лисицата и скитащи кучета. Избягва ги лесно, тъй като се катери бързо. Най-развити при нея са слухът, зрението и обонянието.

Застрашена е от изчезване, поради незаконно ловуване. Други причини са безпокойството от стада от овце и домашни кози, глутници от подивели кучета, хищници и туристи.

Дивата коза е разпространена в някои по-високи планини на Балканския полуостров.

